

Tilfælde. Naar man opdager, at de tjene lidt, i mange Tilfælde nok saa lidt, vil man ofte fra Kommunalbestyrelsens Side tage Hensyn dertil og saa fradrage et tilsvarende Beløb i den Hjælp, de ellers skulde have. Jeg mener altsaa, at faste Satsler i væsentlig Grad ville afhjælpe de Forhold, hvorpaa det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds grunder sine Indvendinger mod Alderdomsloven, og som have foranlediget ham til disse bekendte, snart historiske Ord om den sociale Ulykke. Jeg vil tilføje, at der jo ogsaa i Loven kunde være fastslaaet en særlig Hjælp til de syge og mere svagelige efter behørig Lægeattestation. Saa tror jeg, at man ogsaa vilde fjerne Kilden til Utilfredshed og social Ulykke paa dette Omraade. Det er i alt Fald aldeles givet, at man ved Hjælp af faste Takster vilde faa noget fast og bestemt at gaa ud fra, og at det vilde give langt mindre Følelse af aabenbar Uretfærdighed blandt de gamle Mennesker, end det nu er Tilfældet, da Byraad og Sogneraad skulde skønne over, hvilken Hjælp de skulde have. Jeg kan ikke se andet, end at Kilden til megen Utilfredshed derigennem vil være tilstoppet. Naturligvis vil det være umuligt at skabe noget aldeles fuldkomment, men jeg tror, det er for stærkt et Udtryk, der blev brugt af det ærede Medlem. Enhver Ordning, den være saa god, som den være vil, kan give Anledning til Utilfredshed, da intet menneskeligt Værk er fuldkomment, men jeg mener, at denne Alderdomsunderstøttelseslov har virket saa meget godt, at det, der skal gøres med Loven, er at forbedre den, og jeg mener, at faste Satsler vilde være en betydelig Forbedring.

Jeg mener ligeledes — det var navnlig det, der laa til Grund for mine Udtalelser forleden — at vi først og fremmest maa holde paa den vederlagsfri Forsørgelse. Lad os huske paa, at de Mennesker, der modtage en saakaldt vederlagsfri Forsørgelse, ere Mennesker, der gennem et nyttigt Arbejde og ved at svare indirekte Skatter have bidraget til den Hjælp, der ydes dem paa deres gamle Dage, og at det er Mennesker, der leve paa Livets Skyggeside. Jeg tror derfor, at det vilde være uheldigt, om vi kom til det Resultat, at de yderligere bør betale denne Hjælp gennem en Administration, som vil sluge uhyre Summer, og hvorved der vil gaa uhyre Bidrag til Spilde af de Penge, de have opsparet. Naar det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (A. Nielsen) derefter siger, at der ikke er Tale

om at berøve fattige Mennesker det aller ringeste, saa vil jeg gerne have Lov til at slaa disse Ord fast med Firtommersøm, om jeg saa maa sige, og saa for øvrigt afvente, hvad der maa komme frem fra den ærede Kommissions Side.

I Forbindelse med dette Spørgsmaal fremdrog jeg forleden, da jeg første Gang havde Ordet, Spørgsmaalet om de to adelige Jomfruklostre, Vallø og Vemmetofte, for at vise, hvorledes de mest velstillede Mennesker her i Landet, Mennesker, der aldrig have udrettet noget som helst til Samfundets Fremme eller frembragt Samfundsværdier, virkelig leve paa Samfundets og det offentliges Bekostning. Her er der noget, jeg for mit Vedkommende vil kalde for en social Ulykke. Jeg tillod mig ved den Lejlighed at henstille til den højtærede Justitsminister at overveje denne Sag og henstillede til det høje Ting her at gøre Skridt til at faa den Statsformue, som ligger i disse Klostre, ind under den bevilgende Myndighed, altsaa ind under Rigsdagens Bevilling og Kontrol. Jeg henlede endvidere Opmærksomheden paa det ønskelige i at forsøge at trænge gennem det Mørke, der faktisk omgiver en stor Del af vore Klostre og velgørende Stiftelser. Jeg anførte, hvorledes det var umuligt at faa Regnskaber og Oplysninger om disse, og at det var ønskeligt, om disse Anstalter kunde komme frem i Dagens klare Lys, saaledes at vi kunde komme til Klarhed over, hvor store Kapitaler der ligger gemt paa den Maade rundt om i Landet — det er sikkert langt mere end de ca. 5 Millioner, der aarlig udgives til Alderdomsunderstøttelse.

Det var imidlertid ikke meget, den højtærede Justitsminister havde at sige til dette Spørgsmaal, idet han kun udtalte, at det var en saa stor Sag, at han ikke kunde indlade sig paa den under denne Forhandling. Jeg tillader mig dog at tro, at det ikke vilde være det mindst værdifulde Udbytte af denne Debat, som nu er ført her i de sidste 14 Dage, om vi havde faaet lidt Oplysninger fra den ærede Ministers Side. Man kunde vel ræsonnere som saa: hvad gør det med en Pølse mere eller mindre i Slagtetiden — selv om vi maa være her en halv Times Tid længere, vil det dog ikke spille nogen stor Rolle, og jeg tror, at mange vilde sætte Pris paa, om den ærede Minister vilde udtale sig om denne Sag. At der er stærk Stemning for at faa Oplysninger i denne Retning, særlig i demokratiske Kredse, har jeg paa mange Maader erfaret senere.